Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 577/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**
της 9ης Μαρτίου 1998
για τη διενέργεια δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού στην Κοινότητα

(ΕΕ L 77 της 14.3.1998, σ. 3)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1991/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 8ης Οκτωβρίου 2002	L 308	1	9.11.2002

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 577/98 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 9ης Μαρτίου 1998

για τη διενέργεια δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού στην Κοινότητα

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 213,

το σχέδιο κανονισμού που υπέβαλε η Επιτροπή,

Εκτιμώντας:

ότι, για την εκπλήρωση των καθηκόντων της, η Επιτροπή πρέπει να διαθέτει συγκρίσιμα στατιστικά στοιχεία για το επίπεδο, τη διάρθρωση και την εξέλιξη της απασχόλησης και της ανεργίας στα κράτη μέλη·

ότι η καλύτερη μέθοδος για τη συγκέντρωση τέτοιων στοιχείων σε κοινοτικό επίπεδο είναι η διενέργεια εναρμονισμένων ερευνών εργατικού δυναμικού·

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3711/91 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1991, για τη διενέργεια ετήσιας δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού εντός της Κοινότητας [1], προβλέπει, από το 1992 και μετά, τη διενέργεια έρευνας κάθε άνοιξη·

ότι η διαθεσιμότητα των αποτελεσμάτων, η εναρμόνισή τους και η μέτρηση του όγκου εργασίας εξασφαλίζονται καλύτερα με μια συνεχή παρά με μια ετήσια εαρινή έρευνα, αλλά ότι μια συνεχής έρευνα είναι δύσκολο να πραγματοποιηθεί την ίδια ημερομηνία σε όλα τα κράτη μέλη·

ότι θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η χρησιμοποίηση υφιστάμενων διοικητικών πηγών, στο μέτρο που αυτές μπορούν να συμπληρώσουν επαρκώς τα στοιχεία που συλλέγονται με συνέντευξη ή να αποτελέσουν βάση δειγματοληψίας·

ότι τα στοιχεία της έρευνας που ορίζονται με τον παρόντα κανονισμό, δύνανται να συμπληρωθούν από πρόσθετο σύνολο μεταβλητών στο πλαίσιο πολυετούς προγράμματος ενοτήτων ad hoc το οποίο θα εκπονηθεί με την ενδεδειγμένη διαδικασία στα πλαίσια των εκτελεστικών μέτρων·

ότι οι αρχές της αναλογικότητας και της σχέσης κόστους/αποτελεσματικότητας, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 322/97 του Συμβουλίου, της 17ης Φεβρουαρίου 1997, σχετικά με τις κοινοτικές στατιστικές [2], αποτελεί το νομικό πλαίσιο παραγωγής κοινοτικών στατιστικών που θα εφαρμοσθούν επί του παρόντος κανονισμού·

ότι το στατιστικό απόρρητο διέπεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 322/97 και από τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΟΚ) αριθ. 1588/90 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 1990, σχετικά με τη διαβίβαση στη Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πληροφοριών που καλύπτονται από το απόρρητο [3]·

ότι σύμφωνα με το άρθρο 3 της εν λόγω απόφασης, ζητήθηκε η γνώμη της επιτροπής στατιστικού προγράμματος, η οποία συστάθηκε με την απόφαση 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου [4],

---

[1] ΕΕ L 351 της 20. 12. 1991, σ. 1.
[2] ΕΕ L 52 της 22. 2. 1997, σ. 1.
[3] ΕΕ L 151 της 5. 6. 1990, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 322/97.
[4] ΕΕ L 181 της 28. 6. 1989, σ. 47.

▼B

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Περιοδικότητα της έρευνας

Τα κράτη μέλη προβαίνουν κάθε έτος σε μια δειγματοληπτική έρευνα εργατικού δυναμικού, ονομαζόμενη στο εξής «έρευνα».

▼M1

Πρόκειται για μια συνεχή έρευνα που παρέχει τριμηνιαία και ετήσια αποτελέσματα· ωστόσο, κατά τη διάρκεια μιας μεταβατικής περιόδου η οποία δεν διαρκεί μετά το 2002, τα κράτη μέλη που δεν είναι σε θέση να διενεργούν συνεχή έρευνα, πραγματοποιούν μόνο μία ετήσια έρευνα την άνοιξη.

Κατά παρέκκλιση η μεταβατική περίοδος παρατείνεται:

α) μέχρι το 2003 για την Ιταλία·

β) μέχρι το 2004 για τη Γερμανία, υπό τον όρο ότι η Γερμανία παρέχει, σε αντικατάσταση, τριμηνιαίες εκτιμήσεις για τα κύρια τμήματα της δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού καθώς και την μέση ετήσια εκτίμηση για μερικά ειδικά τμήματα της δειγματοληπτικής έρευνας εργατικού δυναμικού.

▼B

Τα στοιχεία που καλύπτονται από την έρευνα αφορούν γενικά την κατάσταση κατά τη διάρκεια μιας ημερολογιακής εβδομάδας (από Δευτέρα έως Κυριακή), η οποία ονομάζεται εβδομάδα αναφοράς.

Στην περίπτωση συνεχούς έρευνας:

— οι εβδομάδες αναφοράς κατανέμονται ομοιόμορφα σε ολόκληρο το έτος,

— η συνέντευξη πραγματοποιείται συνήθως κατά τη διάρκεια της εβδομάδας και ακολουθεί αμέσως μετά την εβδομάδα αναφοράς· η εβδομάδα αναφοράς και η ημερομηνία συνέντευξης μπορούν να απέχουν περισσότερο από πέντε εβδομάδες μόνο κατά τη διάρκεια του τρίτου τριμήνου,

— τα τρίμηνα και τα έτη αναφοράς αποτελούνται αντίστοιχα από 13 ή 52 συνεχόμενες εβδομάδες· ο κατάλογος των εβδομάδων που αποτελούν ένα καθορισμένο τρίμηνο ή ένα καθορισμένο έτος εγκρίνεται με τη διαδικασία του άρθρου 8.

Άρθρο 2

Μονάδες και πεδίο της έρευνας, μέθοδοι παρατήρησης

1. Η έρευνα πραγματοποιείται, σε κάθε κράτος μέλος, σε δείγμα νοικοκυριών ή ατόμων που κατοικούν στην οικονομική επικράτεια του εν λόγω κράτους το χρόνο της έρευνας.

2. Το βασικό πεδίο της έρευνας αποτελείται από τα μέλη των ιδιωτικών νοικοκυριών που κατοικούν στην οικονομική επικράτεια κάθε κράτους μέλους. Ει δυνατόν, στα μέλη των ιδιωτικών νοικοκυριών, προστίθενται τα μέλη των συλλογικών νοικοκυριών.

Στο μέτρο του δυνατού, τα συλλογικά νοικοκυριά αποτελούν αντικείμενο ειδικής δειγματοληψίας που επιτρέπει μια άμεση παρατήρηση των ατόμων που τα απαρτίζουν. Διαφορετικά, και στο μέτρο που τα εν λόγω άτομα διατηρούν κάποια σχέση με ένα ιδιωτικό νοικοκυριό, οι οικείες μεταβλητές καλύπτονται μέσω του ιδιωτικού νοικοκυριού.

3. Οι μεταβλητές που χρησιμεύουν για τον προσδιορισμό της απασχόλησης και της υποαπασχόλησης συλλέγονται με συνέντευξη του εξεταζόμενου ατόμου, ή, απουσία αυτού, ενός άλλου μέλους του νοικοκυριού. Όταν τα λαμβανόμενα στοιχεία είναι ισοδύναμα, οι υπόλοιπες μεταβλητές μπορούν να προέρχονται από άλλες πηγές, κυρίως από διοικητικά αρχεία.

▼B

4. Ασχέτως μονάδας δειγματοληψίας (άτομο ή νοικοκυριό), τα στοιχεία συλλέγονται συνήθως για όλα τα μέλη του νοικοκυριού. Ωστόσο, αν η μονάδα δειγματοληψίας είναι το άτομο, οι πληροφορίες για τα υπόλοιπα μέλη του νοικοκυριού:

— μπορούν να μην καλύπτουν τα χαρακτηριστικά που απαριθμούνται στα σημεία ζ, η, θ και ι της παραγράφου 1 του άρθρου 4,

— μπορούν να συλλέγονται από ένα δευτερεύον δείγμα το οποίο θα επιλέγεται με τρόπο ώστε:

  — οι εβδομάδες αναφοράς να κατανέμονται ομοιόμορφα σε ολόκληρο το έτος,

  — ο αριθμός παρατηρήσεων (άτομα που συμπεριλαμβάνονται στο δείγμα συν τα μέλη του νοικοκυριού τους) να εξασφαλίζει το επίπεδο ακρίβειας που καθορίζεται στο άρθρο 3 για τις ετήσιες εκτιμήσεις.

Άρθρο 3

Αντιπροσωπευτικότητα του δείγματος

1. Για ομάδα ανέργων που αντιπροσωπεύουν το 5 % του ενεργού πληθυσμού, το σχετικό τυπικό σφάλμα για την εκτίμηση των ετήσιων μέσων όρων (ή για τις εκτιμήσεις της άνοιξης, όταν γίνεται μια ετήσια εαρινή έρευνα) δεν πρέπει να υπερβαίνει το 8 %, στο επίπεδο NATS II, της οικείας πληθυσμιακής ομάδας.

Εξαιρούνται από τον όρο αυτό οι περιφέρειες με λιγότερους από 300 000 κατοίκους.

2. Στην περίπτωση συνεχούς έρευνας για τους υπο-πληθυσμούς οι οποίοι αποτελούν το 5 % του ενεργού πληθυσμού, το σχετικό τυπικό σφάλμα της εκτίμησης των διακυμάνσεων μεταξύ δύο συνεχόμενων τριμήνων, σε εθνικό επίπεδο, δεν πρέπει να υπερβαίνει το 2 % της οικείας πληθυσμιακής ομάδας.

Για τα κράτη των οποίων ο πληθυσμός κυμαίνεται μεταξύ ενός και 20 εκατομμυρίων κατοίκων, ο προηγούμενος περιορισμός είναι ελαστικότερος: το σχετικό τυπικό σφάλμα της εκτίμησης των τριμηνιαίων διακυμάνσεων δεν πρέπει να υπερβαίνει το 3 % της οικείας πληθυσμιακής ομάδας.

Τα κράτη με πληθυσμό μικρότερο από ένα εκατομμύριο κατοίκους εξαιρούνται από αυτές τις απαιτήσεις ακρίβειας σχετικά με τις διακυμάνσεις.

3. Όταν η έρευνα πραγματοποιείται μόνο την άνοιξη, τουλάχιστον το ένα τέταρτο των μονάδων έρευνας λαμβάνεται από την προηγούμενη έρευνα και τουλάχιστον το ένα τέταρτο των μονάδων έρευνας περιλαμβάνεται στο δείγμα της επόμενης έρευνας.

Οι δύο μονάδες επισημαίνονται με κωδικό.

4. Τα ελλείποντα στοιχεία λόγω μη απάντησης σε ορισμένες ερωτήσεις συμπληρώνονται με στατιστική τεκμαρτή εκτίμηση, όπου είναι εφικτό.

5. Οι σταθμίσεις υπολογίζονται λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τις πιθανότητες επιλογής και τα εξωγενή στοιχεία στην κατανομή ανά φύλο, ανά κλάσεις ηλικίας (κλάσεις ανά πενταετία) και ανά περιφέρεια (επίπεδο NUTS II) του εξεταζόμενου πληθυσμού, στο μέτρο που τα εξωγενή αυτά στοιχεία θεωρούνται επαρκώς αξιόπιστα από τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

6. Τα κράτη μέλη παρέχουν στην Επιτροπή (Eurostat) όλες τις ζητούμενες πληροφορίες όσον αφορά την οργάνωση και τη μεθοδολογία της έρευνας και, ειδικότερα, όσον αφορά τα κριτήρια που εφαρμόζονται για το σχεδιασμό και το μέγεθος του δείγματος.

▼B

Άρθρο 4

Χαρακτηριστικά της έρευνας

1. Παρέχονται πληροφορίες σχετικά με:

α) το δημογραφικό πλαίσιο:

— αύξων αριθμός στο νοικοκυριό,

— φύλο,

— έτος γέννησης,

— ημερομηνία γέννησης σε σχέση με το τέλος της περιόδου αναφοράς,

— οικογενιακή κατάσταση,

— σχέση με το άτομο αναφοράς,

— αύξων αριθμός συζύγου,

— αύξων αριθμός πατέρα,

— αύξων αριθμός μητέρας,

— ιθαγένεια,

— αριθμός ετών παραμονής στη χώρα,

— χώρα γέννησης (προαιρετικό),

— φύση της συμμετοχής στην έρευνα (άμεση συμμετοχή ή μέσω ενός άλλου μέλους του νοικοκυριού)·

β) την κατάσταση απασχόλησης:

— κατάσταση απασχόλησης κατά τη διάρκεια της εβδομάδας αναφοράς,

— λόγος για τον οποίο το άτομο δεν εργάστηκε παρότι είχε εργασία,

— αναζήτηση απασχόλησης από άτομο χωρίς απασχόληση,

— είδος της αναζητούμενης απασχόλησης (ως ανεξάρτητος επαγγελματίας ή μισθωτός),

— μέθοδοι που χρησιμοποιήθηκαν για την ανεύρεση εργασίας,

— διαθεσιμότητα του ατόμου να αρχίσει να εργάζεται·

γ) τα χαρακτηριστικά της απασχόλησης στην κύρια εργασία:

— επαγγελματικό καθεστώς,

— οικονομική δραστηριότητα της τοπικής μονάδας,

— επάγγελμα,

— αριθμός ατόμων που εργάζονται στην τοπική μονάδα,

— χώρα του τόπου εργασίας,

— περιφέρεια του τόπου εργασίας,

— έτος και μήνας κατά τον οποίο το άτομο άρχισε να εργάζεται στην παρούσα απασχόληση,

— μονιμότητα της εργασίας (και λόγοι),

— διάρκεια της προσωρινής απασχόλησης ή της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου,

— διάκριση μεταξύ πλήρους και μερικής απασχόλησης (και λόγοι),

— εργασία στο σπίτι·

δ) τη διάρκεια της εργασίας:

— αριθμός ωρών του συνήθους ωραρίου εργασίας,

— αριθμός πραγματικά δεδουλευμένων ωρών,

— κύριος λόγος για τη διαφορά μεταξύ των πραγματικών δεδουλευμένων ωρών και του συνήθους ωραρίου εργασίας·

ε) τη δεύτερη εργασία:

— ύπαρξη περισσοτέρων της μιας εργασίας,

— επαγγελματικό καθεστώς,

— οικονομική δραστηριότητα της τοπικής μονάδας,

— αριθμός πραγματικά δεδουλευμένων ωρών·

▼B

στ) την εμφανή υποαπασχόληση:

— επιθυμία του ατόμου να εργάζεται περισσότερες ώρες (προαιρετικό στην περίπτωση ετήσιας έρευνας),

— αναζήτηση άλλης απασχόλησης και λόγοι,

— είδος της αναζητούμενης απασχόλησης (ως υπάλληλος ή με άλλο καθεστώς),

— χρησιμοποιούμενες μέθοδοι για την εξεύρεση άλλης απασχόλησης,

— λόγος για τον οποίο το άτομο δεν αναζητεί άλλη απασχόληση (προαιρετικό στην περίπτωση ετήσιας έρευνας),

— διαθεσιμότητα του ατόμου να αρχίσει να εργάζεται,

— επιθυμητός αριθμός ωρών εργασίας (προαιρετικό στην περίπτωση ετήσιας έρευνας)·

ζ) την αναζήτηση απασχόλησης:

— είδος της αναζητούμενης απασχόλησης (πλήρης ή μερική),

— διάρκεια της αναζήτησης απασχόλησης,

— κατάσταση του ατόμου αμέσως πριν αρχίσει να αναζητά απασχόληση,

— εγγραφή σε επίσημο γραφείο εύρεσης εργασίας και τυχόν είσπραξη επιδομάτων,

— επιθυμία για εργασία ατόμου που δεν αναζητά απασχόληση,

— λόγος για τον οποίο το άτομο δεν αναζήτησε απασχόληση·

η) την εκπαίδευση και την επαγγελματική καράρτιση:

συμμετοχή σε εκπαίδευση ή κατάρτιση κατά τη διάρκεια των τεσσάρων προηγούμενων εβδομάδων,

— αντικείμενο,

— επίπεδο,

— είδος,

— συνολική διάρκεια,

— συνολικός αριθμός ωρών καράρτισης,

— ανώτατο ολοκληρωμένο επίπεδο εκπαίδευσης ή επαγγελματικής κατάρτισης,

— έτος κατά το οποίο ολοκληρώθηκε με επιτυχία το ανώτατο αυτό επίπεδο,

— αποκτηθέντα επαγγελματικά προσόντα (πλην τριτογενούς τομέως)·

θ) την προηγούμενη επαγγελματική πείρα του ανέργου:

— ύπαρξη προηγούμενης επαγγελματικής πείρας,

— έτος και μήνας κατά τον οποίο το άτομο εργάστηκε για τελευταία φορά,

— κύριος λόγος για τον οποίο εγκατέλειψε την τελευταία εργασία ή επιχείρηση,

— επαγγελματικό καθεστώς στην τελευταία απασχόληση,

— οικονομική δραστηριότητα της τοπικής μονάδας στην οποία το άτομο εργάστηκε για τελευταία φορά,

— επάγγελμα στην τελευταία απασχόληση·

ι) την κατάσταση ένα έτος πριν από την έρευνα (προαιρετικό για το πρώτο, τρίτο και τέταρτο τρίμηνο):

— κύριο εργασιακό καθεστώς,

— επαγγελματικό καθεστώς,

— οικονομική δραστηριότητα της τοπικής μονάδας στην οποία εργαζόταν το άτομο,

— χώρα διαμονής,

— περιφέρεια διαμονής·

ια) κύριο εργασιακό καθεστώς (προαιρετικό)·

ιβ) το εισόδημα (προαιρετικό)·

▼B

ιγ) τις πληροφορίες τεχνικής φύσης σχετικά με τη συνέντευξη:

— έτος έρευνας,
— εβδομάδα αναφοράς,
— εβδομάδα της συνέντευξης,
— κράτος μέλος,
— περιφέρεια του νοικοκυριού,
— βαθμός αστικοποίησης,
— αύξων αριθμός νοικοκυριού,
— είδος νοικοκυριού,
— είδος του ιδρύματος,
— συντελεστής στάθμισης,
— υπο-δείγμα σε σχέση με την προηγούμενη έρευνα (ετήσια έρευνα),
— υπο-δείγμα σε σχέση με την επόμενη έρευνα (ετήσια έρευνα),
— αύξων αριθμός της πραγματοποιούμενης έρευνας.

2. Ένα συμπληρωματικό σύνολο μεταβλητών, ονομαζόμενο στο εξής «ενότητα ad hoc», μπορεί να συμπληρώσει τις πληροφορίες που προβλέπονται στην παράγραφο 1 παραπάνω.

Κάθε έτος, εγκρίνεται ένα πολυετές πρόγραμμα ενοτήτων ad hoc, σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στο άρθρο 8:

— το εν λόγω πρόγραμμα καθορίζει για κάθε ενότητα ad hoc, το θέμα, την περίοδο αναφοράς, το μέγεθος του δείγματος (ίσο ή μικρότερο αυτού που προβλέπεται στο άρθρο 3), καθώς και τις προθεσμίες μεταβίβασης των αποτελεσμάτων (οι οποίες δύνανται να είναι διαφορετικές από εκείνες που προβλέπονται στο άρθρο 6),
— τα κράτη μέλη, οι καλυπτόμενες περιοχές και ο αναλυτικός κατάλογος των πληροφοριών που πρέπει να συλλέγονται στο πλαίσιο μιας ενότητας ad hoc καταρτίζεται τουλάχιστον δώδεκα μήνες πριν από την έναρξη της περιόδου αναφοράς που προβλέπεται για την εν λόγω ενότητα,
— το μέγεθος μιας ενότητας ad hoc δεν μπορεί να υπερβαίνει το μέγεθος της ενότητας γ) που περιγράφεται στην παράγραφο 1.

3. Οι ορισμοί, οι κανόνες ελέγχου, η κωδικοποίηση των μεταβλητών, η αναπροσαρμογή του καταλόγου των μεταβλητών της έρευνας που απαιτείται λόγω των εξελίξεων των τεχνικών και των εννοιών, καθώς και ένας κατάλογος αρχών για τη διατύπωση των ερωτήσεων σχετικά με την κατάσταση απασχόλησης, καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 8 του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 5

Διεξαγωγή της έρευνας

Τα κράτη μέλη μπορούν να καταστήσουν υποχρεωτική την απάντηση στην έρευνα.

Άρθρο 6

Διαβίβαση των αποτελεσμάτων

Εντός δώδεκα εβδομάδων μετά το τέλος της περιόδου αναφοράς στην περίπτωση συνεχούς έρευνας (και εντός εννέα το πολύ μηνών μετά το τέλος της περιόδου αναφοράς στην περίπτωση εαρινής έρευνας τα κράτη μέλη διαβιβάζουν στην Eurostat, χωρίς σαφή αναγνωριστικά, τα αποτελέσματα της έρευνας.

Άρθρο 7

Εκθέσεις

Κάθε τρία έτη, και για πρώτη φορά το έτος 2000, η Επιτροπή υποβάλλει στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για την

▼B

εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Η έκθεση αυτή αξιολογεί κυρίως την ποιότητα των στατιστικών μεθόδων που σκοπεύουν να χρησιμοποιήσουν τα κράτη μέλη για τη βελτίωση των αποτελεσμάτων ή την ελάφρυνση των διαδικασιών έρευνας.

▼M1

Άρθρο 8

Διαδικασία

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή στατιστικού προγράμματος η οποία συστάθηκε με το άρθρο 1 της απόφασης αριθ. 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ, του Συμβουλίου [1].

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ [2], τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

▼B

Άρθρο 9

Καταργηση

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3711/91 καταργείται.

Άρθρο 10

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

[1] ΕΕ L 181 της 28.6.1989, σ. 47.
[2] ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.